

POGROZA (1) *sg f*

pogroza, [**pogroża**].

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz groza).

[*sg A pogrozę. ◇ I pogrożą.*] ◇ *pl A pogrozy.*

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Groźba, pogróżka: [W Piśmie S. też prawie łą flowá; zá ktorými thę pogrozę Pan Bog przydał: Abowiem nieoczyści P. Bog tego; áni wydzie ten Kaźni Bożey; kthoryby ná rzecz prozną brał Imię Páná, Bogá łwego. HerbNauka p5v (Linde); HistOtton 60v.]

Zwrot: »pogrozy czynić«: [Król] pobrał mu [biskupowi] ty wšytkie dołtoieńłta/ tylko go przy tym iednym podlełszym zołtáwił/ á potym dał łie łłyłzeć yž pogrozy czynił BielKron 212; [DokumPłock 1567 nr 670].

Synonimy cf POGROŻKA.

Cf POGROŻENIE, POGROŻKA

JDok